

δυνάμειος (α) Ὁ τόπος τῆς κολάσεως καλεῖται Ναράκα καὶ ἔχει πολλὰς καὶ διαφόρους διαιρέσεις, πολλὰ καὶ διάφορα οἰκήματα, προωρισμένα δι' ἕκαστον ἁμαρτωλὸν ἀναλόγως τῶν ἁμαρτημάτων του. Αἱ τῶν ἁμαρτωλῶν βάσανοι περιγράφονται μετὰ ζωηροτάτων χρωμάτων. Ἀνθάδε μὲν ὑπάρχει πῦρ φλέγον καὶ ὑδάθῃ πεπυρακτωμένα· ἀλλαχοῦ δὲ ἄμμος ἐρυθρὰ καὶ ἔμπυρος· ἀκίδες φλογεραὶ, κάχληκες (χαλίκια) θερμοὶ καὶ ἔμπυροι ἄνθρακες· τεμάχη δὲ σιδήρου πεπυρακτωμένου, ὕδωρ βράζον καὶ λίθοι ζέοντες καταπίπτουσιν ὡς βροχή. Ἀλλαχοῦ πνέει ἄνεμος τοσοῦτον θερμὸς, ὅσον τὸ πῦρ· ἀλλαχοῦ δὲ καταπίπτουσιν ἄνκανθαι, ὧν τὰ ἄκρα εἶνε βέλη ὀξεῖα· ἀλλαχοῦ δὲ ὑπάρχουσιν οἰκοὶ ἐκ λίθων πλήρεις φαρμακερῶν ὄψεων. Ὡς βαθὺ σκότος διαδέχονται νύκτι τρομερὰ· ἄλλοτε ἡμὲν κυλίσονται χάλικες, ἄλλοτε δὲ λόφοι ἐξ ὁσίων καὶ σωροὶ σαρκῶν δυσωδῶν· ἀλλαχοῦ δὲ ὑπάρχουσι ὤσειραι πασσάλων, ἡ Τίγρεις, θῶες, ῥινόκεροι, ἐλέφαντες καὶ τρομεραὶ ἄρκτοι. Ἐπὶ τοιούτων δεινῶν καὶ τρομερῶν τόπων διαιτῶνται οἱ ἁμαρτωλοί. Εἰς τὰ δεινὰ ὅμως ταῦτα προστίθεται καὶ ἡ σκληρὰ μεταχείρισις τῶν ὑπηρετῶν τοῦ Θεοῦ Ὑαμᾶ. Βάρη δυσβάστακτα ἐξαρτῶνται ἐκ τῶν διατετυπημένων μελῶν τῶν ἁμαρτωλῶν. Ἐξυρισμένοι τὰς τρίχας καὶ κονδύλους ὠδοῦμενοι παρίστανται εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ δικαίου βασιλέως Ὑαμᾶ, ὅσπιν ἐν τρομερᾷ μορφῇ καὶ περικυλούμενοι ὑπὸ πάντων τῶν δειμάτων τοῦ ἄδου δικάζει αὐτοὺς καὶ ἐξελέγγχει τοὺς ψευδομένους διὰ τῶν τὰ πάντα βλεπόντων μαρτύρων, τοῦ ἡλίου, τῆς σελήνης, τοῦ ἀνέμου, τοῦ πυρὸς, τοῦ αἰθέρος, τῆς γῆς, τοῦ ὕδατος, τῆς ἡμέρας καὶ τῆς νυκτός. Μετὰ τὴν κρίσιν ἔρχονται αἱ κύριαι τιμωρίαι τοῦ ἄδου· ὅπτησις ἐπὶ πεπυρακτωμένων ἀνθρώπων, ἐξόρυξις ὀφθαλμῶν, συντρίψεις μελῶν, ἀνάρτησις ἐπὶ καπνοῦ, κέντησις μετὰ ἐμπύρων καρφίδων, ἐκρίζωσις τῆς γλώσσης καὶ τῶν ὀδόντων μετὰ θερμῶν λαβίδων, πάσσαλοι κλ. Οἱ ἁμαρτωλοὶ ἐν τῷ Ναράκα τ. ἔ. τῷ ἄδῃ δὲν τιμωροῦνται πάντες διὰ τῶν αὐτῶν τιμωριῶν. Δι' ἕκαστον τῶν ἁμαρτημάτων ὑπάρχει ἰδιαιτέρα κόλασις καὶ βάσανος. Οἱ παραβάντες π. χ. τὰ παραγγέλματα τῆς θρησκείας ῥίπτονται ἐπὶ σωρῶν ὀξέων ὅπλων τοσάκις, ὅσαι εἶνε αἱ τρίχες τοῦ σώματος αὐτῶν! Οἱ ὑβρισαντες Βραχμᾶνα εἶνε ἠναγκασμένοι νὰ τρέφονται διὰ σαρκῶν πτωμάτων σερσηπότων. Οἱ μοιχοὶ περιβάλλονται διηνεκῶς ἀγάλμα σιδήρου καὶ πεπυρακτωμένον. Οἱ μὴ ἐκπληρώσαντες τὰ τρὸς τὰς συζύγους καὶ τὰ τέκνα των καθήκοντα καὶ ἀφῆσαντες αὐτὰ νὰ περιέρχωνται τὴν χώραν διασπῶνται τὰς σάρκας ὑπὸ τῶν κοράκων. Οἱ βλάψαντες ἀνθρώπους ἢ φονεύσαντες ζῶα ῥίπτονται εἰς βιάραθρα, ἵνα κατατρώγωνται ὑπὸ πᾶν ἀγρίῳ θηρίῳ. Οἱ πρὸς τοὺς γέροντας καὶ τὰ παῖδια κακῶς προσεσχέθοντες ῥίπτονται εἰς φλεγόμενας καμίνους. Οἱ ἄσωτοι, οἱ παραδοθέντες εἰς τὰς διὰ

(α) Ἰδ. Δ. Γαλανοῦ ἐν Προδρ. τῶν Ἰνδ. μετὰφρ. σελ. 14. σημ. 1.

χρημάτων ἀγοραζόμενας περιποιήσεις τῶν ἐταίρων, καταδικάζονται νὰ περιπατῶσιν ἐπὶ ἀκανθῶν. Οἱ κακολόγοι καὶ συκοφάνται ἐκτάδην κείμενοι ἐπὶ γιδηρῶν πεπυρακτωμένων κλινῶν τρέφονται δι' ἀκαθαρσιῶν. Οἱ φιλάργυροι χρησιμεύουσι τροφὴ εἰς τοὺς σκώληκας. Τοὺς ψευδομάρτυρας κυλίσουσι ἐπὶ τῶν κλιτύων ὀρέων ἀποκρήμων καὶ ὀξέων. Οἱ ἡδυπαθεῖς, οἱ ἀσπλαγχνοὶ πρὸς τοὺς δυστυχεῖς καὶ πένιτας ἐγκλείονται ἐν σπηλαίοις φλογεροῖς, συντρίβονται ὑπὸ μύλους, συντρίβονται ὑπὸ τοὺς πόδας τῶν ἐλεφάντων, τὰς δὲ συντετριμένας καὶ διεσχισμένας σάρκας αὐτῶν τρώγουσι τὰ ζῶα ταῦτα. Οἱ κατάδικοι μὴ δυνάμενοι νὰ ὑποφέρωσι τὰς τρομερὰς ταύτας βασάνους ἐκπέμπουσιν ἀπαύστως φωνὰς καὶ ὀρυγμοὺς ἀντηχοῦντας εἰς ὅλον τὸ Ναράκα καὶ ἐπαυξάνοντας τὴν φρίκην τῆς ἀποτροπαίου ταύτης διαμονῆς.

Αἱ ἐν τῷ Ναράκα βάσανοι, ἂν καὶ διαρκῶσι μυριάδας ἐτῶν, δὲν εἶνε ὅμως αἰώνιοι. Ἡ διάρκεια τῶν βασάνων εἶνε ἀνάλογος τῶν ἐγκλημάτων των. Τινὲς δύνανται ν' ἀπαλλαχθῶσι τῶν ὀδυνῶν τοῦ ἄδου διὰ τῶν θυσιῶν καὶ τῶν προσευχῶν τῶν πιστῶν. Οἱ ἐκτίσαντες τὰς ποινὰς των ἐν τῷ Ναράκα ἐπανερχόμενοι εἰς τὴν γῆν μεταβαίνουν εἰς τὰ σώματα ζῶων ἀκαθάρτων ἀπὸ μεταμορφώσεως δὲ εἰς μεταμόρφωσιν δύνανται ἐπιτυχάνοντες τοῦ ἄκρου αγαθοῦ νὰ φθάσωσι μετὰ παρέλευσιν ἑκατομμυρίων ἐτῶν εἰς τὴν ὑψίστην εὐδαιμονίαν καὶ νὰ οἰκῶσιν ἐν τῷ Σβάργα, ἥτοι ἐν τῷ Παραδείσῳ.

Τοιαῦτα εἶνε αἱ ἀμοιβαὶ τῶν εὐσεβῶν καὶ ἐναρέτων ἐν τῷ Σβάργα, ἥτοι ἐν τῷ Παραδείσῳ καὶ τοιαῦτα καὶ τοσαῦτα ὑφίστανται μαρτύρια οἱ ἄδικοι καὶ πονηροὶ ἐν τῷ Ναράκα, ἥτοι ἐν τῷ Ἄδῃ. Ἐκ τῆς περιγραφῆς ταύτης καταφαίνεται πόσον ἐρριζωμένη ὑπάρχει εἰς τὸ ἀνθρώπινον πνεῦμα ἡ εἰς μέλλουσιν ζωὴν πίστις. Ἡ περιγραφή αὕτη τῶν τε βασάνων καὶ τῶν ἀμοιβῶν ὑπεθυμίζει ἡμᾶς τὸν Τάρταρον καὶ τὰ Ἡλύσια πεδία καὶ ἰδίως τὴν θαυμαστὴν περιγραφὴν, ἣν περὶ τοῦ Ἄδου καὶ τῶν Ἡλυσιῶν πεδίων ἐποίησατο ὁ δαιμόνιος Πλάτων καὶ ἀλλαχοῦ μὲν τῶν θαυμαστῶν αὐτῶν συγγραμμάτων καὶ δὴ ἐν τῇ ἰδιῳδεῖ αὐτοῦ Πολιτείᾳ. Περὶ τούτων ἴσως ἄλλοτε σὺν Θεῷ θὰ διαλάβωμεν. Ἐν τοῖς ἐπομένοις θὰ πραγματευθῶμεν τὰ κατὰ τὸν παγκόσμιον κατακλυσμὸν, πῶς ἀναφέρουσι καὶ διηγούνται αὐτὸν τὰ ἱερὰ τῶν Ἰνδῶν βιβλία καὶ ἐκπληττόμενοι θὰ ἴδωμεν ὅτι ἡ περιγραφή αὐτοῦ συνάδει καὶ συμφωνεῖ εἰς τὰ κύρια καὶ οὐσιώδη πρὸς τὴν διήγησιν, τὴν ὁποῖαν ἡ Ἀγία Γραφή ποιεῖται περὶ τοῦ κατακλυσμοῦ.

ΚΩΝΣΤ. ΝΕΣΤΟΡΙΔΗΣ.

Ἐκ τῆς ἀρτι δημοσιευθείσης ἐπετηρίδος τῶν ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος ἐξάγομεν τὰς ἐξῆς πληροφορίας.

Κατὰ τὸ ἔτος 1877 ἐκυκλοφόρησαν διὰ τῶν ταχυδρομικῶν γραφείων τοῦ κράτους 2,407,884 γράμ-

ματα και 2,078,616 δέματα ἐφημερίδων και διαφόρων ἐντύπων σταλέντα εἰς τε τὸ ἐσωτερικὸν και ἐξωτερικὸν και ἀφικθέντα ἀντιστρόφως ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, προσετι 711,424 ἐπίσημα ἐγγράφα, φάκελλοι και δέσμαι τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας ἀποσταλέντα εἰς τὸ ἐσωτερικόν. Τὰ εἰσπραχθέντα δὲ ταχυδρομικὰ τέλη κατὰ τὸ ἔτος 1877 ἀνῆλθον εἰς 582,317 δρ. και 42 λεπ. ἀπέναντι 441,627 δρ. και 86 λεπ. ἐξόδων, ὥστε προέκυψε διαφορά, ἥτοι περίσσευμα ἐξ 170,689 δρ. και 56 λεπτ. Τὰ ἔσοδα τοῦ 1876 ἦσαν 547,296 δρ. και 29 λεπ., ἥτοι ἑλαττον τῶν τοῦ ἔτους 1877 κατὰ 35,021, δρ. και 13 λεπτ. Ἐν ὑποσημειώσει τοῦ πίνακος διδεται ὁ λόγος τῆς προιούσης ταύτης αὐξήσεως τῶν ταχυδρομικῶν ἐσόδων. Τὴν ὑποσημείωσιν ταύτην κρίνομεν καλὸν ν' ἀντιγράψωμεν ἐνταῦθα. «Αὐξηθεῖσαι βαθμυδὸν τῆς ἀλληλογραφίας ὡς ἐκ τῆς ἐλαττώσεως ἰδίας τῶν τελῶν τῆς εἰς τὸ ἐξωτερικὸν διευθυνομένης, τὰ ταχυδρομικὰ τέλη βαίνουσιν αὐξάνοντα. Ὁμοία δ' ἀνάλογος αὐξήσις παρατηρεῖται και εἰς τὰ ἔσοδα τοῦ ἔτους 1878. Κατ' ἀμφοτέρω τὰ ἔτη ταῦτα ἡ αὐξήσις θὰ ᾖ ἔτι μείζων εἰ μὴ ἐπῆρχετο ὁ κατὰ τὴν Ἀνατολὴν ῥωσσοτουρκικὸς πόλεμος και μὴ ἀπηγορεύετο ἡ εἰσαγωγή τῶν ἐλληνικῶν ἐφημερίδων εἰς Τουρκίαν, ἀπαγορεύσεις, ἥτις ἐξακολουθεῖ εἰσέτι».

#### Η ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΠΑΡΑ ΤΟΙΣ ΑΦΡΙΚΑΝΟΙΣ

Ὁ Ἀλέξανδρος κατὰ τὴν εἰς Ἀφρικὴν ἐκστρατείαν του ἦλθεν εἰς λαὸν κατοικοῦντα εἰρηνικῶς ἐν καλύβαις, οὐδόλως γινώσκοντα οὔτε πόλεμον οὔτε κατακτήσεις. Προσνεχθέντος αὐτῷ χρυσοῦ ἀπεποιήθη αὐτὸν λέγων ὅτι μόνος αὐτοῦ σκοπὸς ἦτο νὰ μάθῃ τὰ ἥθη και ἔθιμα τῶν κατοίκων.

«Κάθησε μεθ' ἡμῶν», εἶπεν ὁ ἀρχηγός, «ἐφ' ὅσον σοὶ ἀρέσκει.»

Κατὰ τὴν συνδιάλεξιν ταύτην μετὰ τοῦ Ἀφρικανοῦ ἀρχηγοῦ, δύο τῶν ὑπηκόων του ἔφερον ὑπόθεσιν τινα ἐνώπιόν του νὰ δικάσῃ. Ἡ ἑρὶς ἦτον ἡ ἐξῆς: Ὁ εἰς εἶχεν ἀγοράσει τμήμα γῆς, τὸ ὅποιον μετὰ τὴν ἀγοράν, εὐρέθη ὅτι περιεῖχε θησαυρόν, διὰ τὸν ὅποιον ἡσθάνθη ἑαυτὸν ὑπόχρεων νὰ πληρώσῃ. Ὁ ἕτερος ἤρνεϊτο νὰ δεχθῇ τι, λέγων ὅτι εἶχε πωλήσῃ τὸ ἔδαφος και μετ' αὐτοῦ ὅ,τι ἐνυπῆρχε εἴτε φανερόν εἴτε κεκρυμμένον.

Ὁ ἀρχηγός εἶπε βλέπων εἰς τὸν ἕνα, «Ἐχεις υἱόν,» και εἰς τὸν ἄλλον «Ἐχεις θυγατέρα» νυμφεύσατε αὐτοὺς και δότε τὸν θησαυρόν εἰς προίκα.» Ὁ Ἀλέξανδρος ἐξεπλάγη. «Και ποία,» εἶπεν ὁ ἀρχηγός «θὰ ἦτον ἡ ἀπόφασις εἰς τὴν χώραν σας!»

«Θὰ ἀπεπέμπομεν τοὺς ἐρίζοντας και θὰ κατελαμβάνομεν τὸν θησαυρόν διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ βασιλέως.»

«Και λάμπει ἄρα γε ὁ ἥλιος εἰς τὴν χώραν σας», εἶπεν ὁ ἀρχηγός «πίπτει ἐκεῖ βροχή; Εἶναι κτήνη τὰ ὁποῖα εὐρίσκουσι πρασίνην χλόην;»

«Βεβαίως», εἶπεν ὁ Ἀλέξανδρος.

«Ἄ!» εἶπεν ὁ ἀρχηγός «χάριν τῶν ἀθῶων κτηνῶν τὸ Μέγα Ὄν ἐπιτρέπει εἰς τὸν ἥλιον νὰ λάμπῃ, εἰς τὴν βροχὴν νὰ πίπτῃ και εἰς τὸ χόρτον νὰ αὐξάνῃ εἰς τὸν τόπον σας.»

*Πολλάκις ἐκ μικρῶν αἰτίων μεγάλα ἐν τῷ κόσμῳ ἀποτελέσματα παράγονται.*

Τοιοῦτον εἶναι και τὸ ἀκόλουθον: Λέγεται, ὅτι ὁ Αἰδ. Θωμᾶς Κάρολος, ἐκ Βάλης, πόλεως τῆς Οὐαλίας, ἀπαντήσας κοράσιον ἐξ Οὐαλίας καθ' ὁδόν, κατὰ τὸ 1802, ἤκουσε παρ' αὐτοῦ, ὅτι ἐπτά μίλια, ἀνὰ πᾶσαν ἐβδομάδα,, ἠναγκάζετο νὰ ὁδοιπορῇ ἵνα μεταβῇ εἰς μέρος ὅπου ἠδύνατο νὰ ἀκούσῃ τὴν Γραφὴν ἀναγινωσκόμενην. Τὸ περιστατικὸν τοῦτο τὸν ἔκαμε νὰ προσέξῃ εἰς τὴν ἐν τῇ ἡγεμονίᾳ ταύτῃ τῆς Οὐαλίας σπάνιν τῶν Ἀγίων Γραφῶν, και παρεκίνησεν αὐτὸν νὰ παρακαλέσῃ και προτρέψῃ τὴν ἐπιτροπὴν τῆς ἐν Λονδίνῳ Θρησκευτικῆς Φυλλαδικῆς Ἑταιρίας, ἵνα σκεφθῇ πῶς ἠδύνατο τὴν ἔλλειψιν ταύτην νὰ θεραπεύσῃ. Ἐκ τῶν λαβόντων μέγα ἐνδιαφέρον εἰς τὴν διάδοσιν τῶν Γραφῶν, ἦσαν και ὁ μακαρίτης δούξ τῆς Κέντης, και ὁ Γουλιέλμος Γούλδερφορς τὸν δὲ Μάρτιον τοῦ 1804 συνεστήθη ἡ Βρεττανικὴ Βιβλικὴ Ἑταιρία, προτιθεμένη τὴν κυκλοφορίαν τῶν Ἀγίων Γραφῶν, ἐντός και ἐκτός τοῦ κράτους. Τὸ πρῶτον ἀγγλικὸν Εὐαγγέλιον ὅπερ ἐτυπώθη ὑπὸ τῆς ἑταιρίας ταύτης, χρονολογεῖται ἀπὸ τοῦ ἔτους 1805, και ἔκτοτε μέχρι τοῦδε ἐκυκλοφόρησεν ὁ σχεδὸν ἀπίστευτος ἀριθμὸς 82,047,062 ἀντιτύπων τῶν Ἀγίων Γραφῶν, ἐν 225 γλώσσαις και διαλέκτοις.

#### ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΩΝ ΜΕΘΥΣΩΝ

Ἡ πόσις πνευματωδῶν ποτῶν καθίσταται πάθος εἰς τὸν ἄνθρωπον, οἷονει νόσος δεομένη θεραπείας. Ὁ Δρ. Δύγγερ ἐφήρμωσε φάρμακον θεραπέων τοὺς μεθύσους και ἀναγκάζων αὐτοὺς νὰ ἀπέχσων ὅλως τῆς οἶνοποσίας. Τὸ φάρμακον τοῦτο εἶναι ἡ ἐρυθρὰ κυγγίνα *cinchona rubra*. Παρασκευάζεται δὲ ὡς ἐξῆς. Λαμβάνεται ἐξ αὐτῆς μία λίτρα και τρίβεται εἰς κόνιν μοσχεύεται ἐντός ἡμίσεως λίτρου οἶνοπνεύματος καθαρῷ εἶτα διὰ τῆς ἐξατμίσεως ἐλαττοῦται εἰς ἕν τέταρτον λίτρου. Λαμβάνεται δὲ ἐν κοχλιάριον τοῦ καφὲ ἀνὰ τρεῖς ὥρας ἀπὸ καιροῦ δὲ εἰς καιρὸν μεταξὺ τῶν διαφόρων δόσεων εἶναι καλὸν νὰ ἐμβαπτίζεται ἡ γλῶσσα ἐντὸς τοῦ ὑγροῦ. Ἐὰν ἡ δόσις εἶναι πολὺ ἰσχυρά ὁ πάσχων εἰδοποιεῖται διὰ κεφαλαλγίας. Τὴν τρίτην ἡμέραν ἡ δόσις δέον νὰ ἐλαττωθῇ εἰς ἡμισυ κοχλιάριον, εἶτα εἰς ἕν τέταρτον, εἶτα εἰς δεκαπέντε, δέκα, πέντε σταγόνας διαδοχικῶς. Ἡ θεραπεία αὕτη διαρκεῖ πέντε ἕως δεκαπέντε και εἰς ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις τριάκοντα ἡμέρας. Ὁ μέσος ὅρος εἶναι ἐπτά ἡμέραι.

Ὁ ἄνω μνημονευθεὶς ἱατρός ἐθεράπευσε ἤδη 2800 μεθύσους.